

Can Sedó / Cal Tei

Rubí

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: C/ Antoni Sedó s/n, 08191-RUBÍ
Emplaçament En zona peri-urbana

Coordenades:

Latitud: 41.4791
Longitud: 2.03613
UTM Est (X): 419526
UTM Nord (Y): 4592392

Classificació

Número de fitxa 08184-127
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Any 1924
Estat de conservació Regular
Protecció Inexistent
Número inventari IPIC
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Pública
Titular: INCASOL C/ Balmes 240 BARCELONA
Autoria de la fitxa Juana Maria Huélamo - ARQUEOCIÈNCIA
Data de registre de la fitxa: dg., 15/10/2000 - 02:00

Descripció

El complex industrial consta d'un edifici de planta baixa i pis destinat a consergeria, habitatge i oficines. Darrera d'aquest, cap el S, arran de curs d'aigua, es troba un edifici de totxo vist que consta de planta baixa i pis i que, estava dedicat a forja i taller mecànic. Entre aquest edifici i les naus que encara queden dempeus queda la xemeneia, actualment tapiada, que mesura, a la base rectangular, 4'75 x 3'75 m, i uns 15 metres d'alçada. Al S del conjunt resten dempeus quatre naus, originàriament dedicades a magatzem, una d'elles separada de les altres. Totes cobertes amb encavallades. A la façana de cadascuna hi ha una gran porta. Al soterrani de les tres unides, es conserva un celler amb un cup, de rajola vidrada marró, en bon estat i les senyals d'una premsa de raïm de fus de ferro que ha desaparegut. Al costat del celler es trobava la cavallerissa amb les menjadores (INVENTARI, 1999) i elements mobles d'us agrícola, en estat lamentable.

Observacions:

A les instal·lacions hi ha un camió amb escala totalment cremat.

Història

Les primeres naus per teixir seda natural, les van construir els senyors Tey de Rubí, l'any 1924, Després, l'empresa Sedó va anar adquirint i ampliant les naus a partir de 1928, en temps del Sr. Antoni Sedó Peris-Mencheta, al qual va seguir el seu fill Antoni Sedó Conde. L'any 1962 la riuada va inundar totes les naus 65 cm. L'any 1979 l'empresa va tancar les portes La fàbrica va tenir uns 700 treballadors i la seva producció era filatura de carda, raïó viscosilla, teixit de cotó, de llana, seda i barreja. La xemeneia es va construir després de la Guerra Civil, moment en que va haver carestia d'electricitat, fet que va provocar la compra de motors de vaixell per a generar-la. L'any 1979 algunes naus van ser utilitzades per l'empresa PIELNOVA i com a cotxera municipal fins que abandonades han sofert varis incendis i actes vandàlics. Han desaparegut les naus de telers (INVENTARI, 1999). Cal Tei era una fàbrica de teixits que després adquirí en Sedó. Primera indústria que instal·là una sirena elèctrica per avisar l'hora d'entrar al treball. Alguns rubinencs deien en sentir-la "ja toca el pito-Tei" (RUFÉ, 1985a).

Bibliografia

BEL I CANO, Pere A. (2001) Façanes i elements urbans històrics de Rubí, a protegir. Projecte de treball a presentar a la Taula de Patrimoni, Full mecanografiat. CASTELL, EL (1999). Llistat de patrimoni industrial, Rubí, El Castell-Ecomuseu urbà. Document mecanografiat, 1999. INVENTARI (1999) Inventari del Patrimoni Industrial de Catalunya, Museu Nacional de Ciència i Tècnica de Catalunya. PEREIRA CASTRO, Carlos (1998) Xemeneies de Rubí. Modificacions urbanes i socials produïdes per la industrialització. Rubí, El Castell- Ecomuseu Urbà - Ajuntament de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1985a) "Toponímics rubinencs", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 16, pp. 355-357. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. SCRUTANS (1934) "Notes per a la història de la indústria rubinenca" Endavant, Núm. 596, Rubí

